

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **D. O.**, zastoupen Mgr. Janem Valihrachem, advokátem se sídlem Žižkova 12, Jihlava, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 11. 2021, č. j. 32 A 48/2019 – 63, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, ze dne 16. 8. 2018, sp. zn. SZ-MMJ/OD/15491/2017/14, byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v relevantním znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), a z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Uvedených přestupků se měl dopustit z nedbalosti dne 26. 7. 2017 v 7:50 hodin na silnici č. 602 u obce Jihlava-Hosov u autobazaru AUTOTRADE s.r.o., ve směru jízdy od Jihlavy na Pelhřimov, jako řidič nákladního motorového vozidla Renault Master, reg. značky X tím, že nerespektoval přenosnou dopravní značku B21a – „zákaz předjíždění“ a v místech platnosti této dopravní značky předjížděl jiné nákladní motorové vozidlo, čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, a tím, že jako řidič motorového vozidla neměl při řízení u sebe platný řidičský průkaz, čímž porušil § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 5000 Kč, dále zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáváním přestupků ve výši 1000 Kč.

[2] Rozhodnutím ze dne 4. 7. 2019, č. j. KUJI 53147/2019, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalobce následně podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Brně, který ji rozsudkem ze dne 25. 11. 2021, č. j. 32 A 48/2019 – 63, zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) poté podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s.

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil především tím, že by v případě výkonu uloženého trestu zákazu řízení motorových vozidel přišel o svůj jediný zdroj příjmů, neboť by přišel o své zaměstnání i o profesní způsobilost k řízení motorových vozidel, a bezodkladný výkon trestu by tak měl nepříznivý dopad na jeho sociální situaci. Stěžovatel je po úrazu krční páteře osobou částečně invalidní a řízení motorových vozidel je jedinou možností, jak získat příjem.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření nepovažoval návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele za důvodný. Výkon trestu zákazu činnosti řízení motorových vozidel je podle žalovaného sankcí, která se určitým způsobem dotkne každého držitele tohoto oprávnění a pro stěžovatele nepředstavuje újmu, která by převyšovala újmu vzniklou jiným osobám v podobné situaci. Ke ztrátě řídičského oprávnění stěžovatele došlo v důsledku jeho protiprávního jednání a žalovaný tak má za to, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s veřejným zájmem, kterým je bezpečnost a plynulost silničního provozu a také ochrana jeho ostatních účastníků. Závěrem žalovaný zdůraznil preventivní účinek dopadu správního trestu za přestupek v silničním provozu.

[6] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost ze zákona odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem a dále skutečností vyplývajících ze spisu krajského soudu i ze správního spisu dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny.

[9] Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem, že vzhledem k výkonu jeho výtěžné činnosti, neboť je dle obsahu spisu krajského soudu profesionálním řidičem taxislužby, by právní následky rozhodnutí krajského soudu, potažmo žalovaného, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel dle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu mohly pro stěžovatele znamenat značnou újmu, neboť lze mít za to, že stěžovatel je na řízení vozidla existenčně závislý. Újmu na straně stěžovatele lze tedy podle Nejvyššího správního soudu shledávat právě v tom, že by nemohl vykonávat své dosavadní zaměstnání (srov. k tomu např. také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2018, č. j. 8 As 219/2018 - 39, ze dne 15. 8. 2018, č. j. 6 As 252/2018 - 34, nebo ze dne 21. 3. 2018, č. j. 4 As 50/2018 - 37). V daném případě lze tedy nalézt příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy stěžovatele.

[10] Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku rovněž z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě, tedy odklad zákazu řízení motorových vozidel do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, jakkoli přímo dotklo práv třetích

pokračování

osob. Vzhledem k charakteru přestupků, ze kterých byl stěžovatel shledán vinným (předjíždění vozidla v rozporu se zákazem předjíždění a předložení řidičského průkazu, který již pozbyl platnosti), a k tomu, že se v případě stěžovatele nejednalo o opakované porušování dopravních předpisů, souhlasí Nejvyšší správní soud s krajským soudem, že možnost stěžovatele nadále řídit motorové vozidlo po přechodnou dobu do meritorního rozhodnutí (nyní Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti) nebude v daném případě znamenat nepřiměřené narušení veřejného zájmu na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, které by bránilo přiznání odkladného účinku (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2015, č. j. 2 As 103/2015 – 128, publ. pod č. 3254/2015 Sb. NSS).

[11] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, neboť se zřetelem k výše uvedenému dospěl k závěru, že v daném případě jsou podmínky § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. naplněny. Vzhledem k tomu, že žalobě stěžovatele proti pravomocnému rozhodnutí žalovaného již byl odkladný účinek přiznán krajským soudem, postačí v tomto případě, že se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky přezkoumávaného rozsudku krajského soudu, neboť tím se fakticky dočasně obnovuje také odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného.

[12] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 2. února 2022

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu